

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3142/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милојичић адвокат из ..., против туженог ББ, кога заступа Мирко Василић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1632/2018 од 31.08.2018. године, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1632/2018 од 31.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 562/18 од 04.04.2018. године тужени је обавезан да тужиоцу на име неисплаћене отпремнине исплати 241.529,20 динара, са затезном каматом од 03.08.2005. године до исплате и на име трошкова поступка износ од 103.582,79 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1632/2018 од 31.08.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију на основу члана 395. ЗПП.

Решењем Р4 17/19 од 23.09.2019. године, Апелациони суд у Новом Саду није прихватио предлог туженог да се о његовој ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1632/18 од 31.08.2018. године одлучује као о изузетно дозвољеној.

И по становишту Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер овај правноснажно окончани поступак не садржи спорна правна питања од

општег интереса, нити потребу за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. ранијег ЗПП, у вези члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09).

Одредбом члана 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 31.08.2018. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужба ради исплате новчаног износа у висини од 241.529,20 динара поднета је 17.12.2007. године.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела (241.529,20 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**